HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ס"ג **וכיס נמי אע"ג דלא גבוה עשרה כיון דקביע ליה לאוהלא דלא גרע מקינופות.** והך מלתא שמעתא בפני עצמה הוא דלא בעי לה בכילה דמי כי לא גבוה לישמעי להאיך דאמרי לאו מוך למטן: **כילא חתנים.** היינו כשאר כילה ואין עושין לה גג והיא סביבות המטה וגגה מטופח כשל נקליטין: **ליהוי לקינופות.** ולפסלה מן הפחות מי': **לגבי קינופות לא קביעי.** לחשוב כמותה ליפסול מן הפחות מי': **לגבי כילה קביעי.** הלכך לאינהו פסלי בי' אפילו ליתי להו גג וכילה לא פסלה אפילו בי' כי ליתי להו גג: **כר' יהודה.** לקמן מפרש בפרק הישן: **נוהגים היינו יצאים מחה המטה.** למטה לגבי סוכה אהל ערמי הוא שמסלקין אותה ממקום למקום: **דלגבה עשויה.** לסכך על גבה ולא תמטיה להיות לו אהל הלכך לאו מה אהל עליה וטעמא לאו משום ערמי הוא אלא **לילה דלמוכה עשויה.** ולאהל הלכך מה אהל עליה ואע"ג דערמי הוא לא מיפקע שמיה קמ"ל דכה דטעמא דרבי יהודה אתה כו': **מתני' הדלה.** טרלי"ד בלע"ז: **קיסוס.** חיר"ש בלע"ז והוא גלה בגפן: **פסולה.** שאין מסככין בתמוכר דאמר מר (דף יב.) בתפסך מגרגר ומיקבך בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר: **הרכה מהן.** ומבטלן בדוב: **או שקלנן.** אף לאחר שסככה בהן ולא תמריגן תחילת עשייתה בפסולן ופסולה: **זה הכלל כו'.** בגמרא [ע"ב] יליף לה: **ואין גידולו מן הארץ.** כגון עורות בהמה ופעילו לא מקבלי טומאה כגון שמסוכרין מלאכה: **גמ' ויסיב.** רב יוסף וקאמר הכי הא דתנן אי שקלנן כשרה אמר רב עלה נהי דאין לריך למחוך ולסומרה כולה אבל לריך הוא לנענע קלת אותם שהוסככו בתמוכר לאחר קלימתן דתמוי להו הך כעשייה דאי לא פסולה משום תעשה ולא מן העשוי [שם] דהכי משמע סוכות תעשה כשהתה עושה אותה תהא לרויה לסוכה ולא מן העשוי בפסול שאינו לרוי לסוכה ואתה מתקנו בתיקון מועט כי האי דמכשר להו בקליה ולא הדר סתר להו ומיהו נענוע קרוב לסתירה הוא שמגביה כל אחד לבדו ומניחו ואחר ומגביה את חבירו ומניחו: **אהדרינהו רב יוסף לאפיה ואמר ליה אטו מי קאמינא לך דלא אמרה שמואל אמרה רב ואמרה שמואל אמר ליה רב הונא הכי קאמינא לך דשמואל אמרה ולא רב דרב אכשורי מכשר כי הא דרב עמרם חסידא** [ט] **רמא תכלתא לפרזומא דאינשי ביתיה תלאן ולא פסק ראשי חוטין שלהן אתא לקמיה דרב חייא בר אשי אמר ליה הכי אמר רב מפסקן והן כשרין אלמא פסיקתן זו היא עשייתן הבא נמי קציצתן זו היא עשייתן וסבר שמואל לא אמרינן פסיקתן זו היא עשייתן והא תני שמואל משום ר' חייא הטיל לשני קרנות בבת אחת ואחר כך פסק ראשי חוטין שלהן כשרין מאי לאו שקושר ואח"כ פוסק** [י] **לא שפוסק ואח"כ קושר פוסק ואחר כך קושר מאי למימרא מהו דתימא**

בעינן

אי קביעי לאהוי בקינופות. מע"פ שזה יש לה גג וזה אין לה גג מ"מ לא מצינו גג כיון דאין גבוהין עשרה ובסיכסה אית ביה מדלא לריעותא דנקליטין אין לה גג וגבוה עשרה וקינופות יש לה גג ואין גבוהים י': **מותר לישן בכילת חתנים בסוכה אע"פ שיש לה גג ואע"פ שגבוהה עשרה.** אין הלכה כן לתמרינן בסוף פירקין (דף יט:) מצי מסכמיה לרב יוסף דגני כילת חתנים בסוכה אמר כמאן כר"ש דמשמע לגמ שרי לגמ בגמ גג ואמר בפרק הישן (לקמן דף כו.) רב ערק ליה לרב אחא בדלגמ למיגני בכילת חתנים בסוכה משום בקי כלומר דמנעטר פטור מן הסוכה משמע דהא לאו הכי אסור בזיס לה גג או כלידך ליזעק דשמואל בגבוה עשרה ואע"פ שאין לה גג:

דרב עמרם חסידא רמא תכלתא לפרזומא דאינשי ביתיה.

וכן רב יהודה פרק התכלת (מנחות דף מג.) דקסבירי לילה זמן ציצית ולא מלות עשה שהזמן גרמה הוא ונשים חייבות כדתנן בפרק התכלת (שם) דאמרי הכל חייבין בלילית נשים ועבדים ור"ש פוטר בנשים וכוותיה ק"ל מדדחיק גמרא בריש פרק שני לזוממים (דף ימ:) לתוקומי תנאי התם כולהו כר' שמעון דממעט בסות לילה ומרבי בסות סומא ועובדת דר' יהודה בר מילעאי פ' בתמ מדליקין (שבת ד' כה: ושם) שהיו תלמידיו מחבין ממנו בגפי בסותן לתמרינן ואינהו סבור גזרה משום בסות לילה ואיכא למעמ מחבריה פ' התכלת (מנחות מ:) ומדנקט התי למעמ שמע מינה להוא עיקר ועוד בפרק בתמ מדליקין (שבת מ:) גבי התי לדריך דכי היכי דמרבי שתר בגדים לענין טומאה נרבי נמי לענין לילית מתשר תכסה בה ומצני לההוא מיבעי לרבות בסות סומא ומייתי ברייתא דר"ש שמע מינה דכן הלכה ושמח ברייתא דפ"ק דקדושין (דף לד: ושם) גבי מלות עשה שהזמן גרמה דקתניא לילית ועוד דרבנן דר"ש מוקי פרק התכלת (מנחות דף מג:) ולתימה אומו לכתמנית ולתימה וכרתה לתה מלוה זו וזכור מלוה אחרת התלויה בה ולתי זו קרית שמע מלמת מקבני קריית שמע דתורייתא וקיימה לן דקריית שמע דרבנן בפ' מי שמתו (ברכות דף כמ.) ומיהו מזה אין לתיה להה רב יהודה דתמר ק"ש דרבנן ומצטתן דרמת תכלתא לפרזומא דתינהי דיתיה דפרק התכלת והוא דרים כתידך תנא דדרים וזכור מלוה אחרת ולתי זו כלתים ועוד יש לתיה מפרק שני דברכות (דף יד:) דתמר רב יוסף כמה מעלית הא שמעתא דמעתרפ (תמרי) לא [ו] (תמר) מלות ציצית בלילה ומסיק דתמתולי הוו מתחלי וכיון דמתחלין גמרינן מסתע מהא דלילה לאו זמן ציצית: **פסיקתן** זו **היא עשייתן.** גרע עשתה מן הקושים ומן הגרדין דלעיל (דף ט.) דתף על פי שעושין תחרי כן לילית לגמרי לא תשבינן ליה עשייתן משום דבעינן תלייה לשם מלוה:

פסולין

ס"ג [ט] נקמן כה:], י) נקמן כ:, ג) [בעיל ט:], ד) [ב"ק קנ. ע"ז ז.], ה) [מנחות מג.], ו) ושין גבוהים י' מ"מ לא מצינו גג כיון דאין גבוהים י'. כ"ה בס"ג:, ז) [ל"ל תמרי],

הגהות הב"ח

(א) במשנה כל דבר שהוא מקבל טומאה:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה לפרזומא כו' אבל בסות לילה חייב. עי' בשער המלך פ"ג מהלכות ציצית:

מוסף רש"י

לא אתי אהל ארעי ומבטל אהל קבע. להסיר אם הסוכה מכלן (לקמן כא:). **הדלה עליה.** הריס ופשט עליה כעין לילת שקורין טרלי"ד (לעיל ט:). **ואת הקיסוס.** עצם הממפשע מלד ומכרכין כחילן ועיקרו כחילן וקורין לו חידל"ש ומתפשט ועולה על התומות (שם). **רמי תכלתא לפרזומי דאינשי ביתיה.** היס מעיל ציצית לנגד שמתכסה בו משתו (מנחות מג.).

רבינו חננאל

ע) [דאין] בית נמי בדאית ביה י' טפחים למה לי למימר, אלא שמע מינה אפילו פחות [מ]י' טפחים כיון דקבוע אהלא הוא, דלא גרע מקינופות. **לישנא אחרינא** אמר רב יהודה אמר שמואל מותר לישן בכילת חתנים בסוכה לפי שאין לה גג, ואע"פ שגבוה י' טפחים. מיתיבי הישן בכילת חתנים כו'. ואסיקנא נקליטין לגבי קינופות לא קביעי, נקליטין לגבי כילה קביעא. **דרש רבא בר רב הונא** מותר לישן בכילה בסוכה, ואע"פ שיש לה גג ואע"פ שגבוה י' טפחים. כמאן כר' יהודה דאמר נוהגין היינו שהיינו ישנים תחת המטה בסוכה כו'. קסבר לא אתו אהלי עראי ומבטלי אהלי קבע, לא שנא כילה ולא שנא מטה לא מבטלי סוכה. **הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת** כו'. יתיב רב יוסף וקאמר הא דתנן או שקצצן כשרה, אמר רב עלה וצריך לנענע אחר שקצצן, כלומר צריך

ע) כ"י דע"ל.